

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

2. Tres proprietates summi amoris, ostendit Christus in Eucharistia, quæ sunt, summa conjunctio, summa communicatio, summa operatio. Thema. Cùm dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

interveniunt, possit patrare, quia ipse est ipsa omnipotentia. Credo quod nobis corpus suum in cibum, & sanguinem in potum dare voluerit; quia ipse est infinita Benignitas & charitas. 2. Ex hac fide resultat spes & fiducia; ut sive eum in communione sacra sumamus, sive in tabernaculo templi claudimus, & velut in throno Sacramenti residentem visitemus, salutemus & adoremus, omnia bona & dona ab ipso speremus: ideo enim invitat: Venite

ad me omnes: ideo dies & noctes expectat. Et hæc spes innititur sapientia, quæ necessitates nostras novit, & potentia, quâ potest succurrere. 3. Denique ex fide & spe resultat charitas, ut Dominum, plus quam ullus Pater aut Mater Filium, nos amantem, tenerrimè redamemus, illum honoremus, laudemus, adoremus, illique perpetuo amoris vinculo, in crebra communione, conjungamur.

PRO FESTO CORPORIS CHRISTI,

EXHORTATIO II.

Ostendit hoc Sanctissimum Eucharistiæ Mysterium esse Sacramentum summi amoris.

T H E M A.

Cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos.

Joan. 13.

Refert S. Justinus Martyr Apologia 2. Antonino pio rectâ, Philosophos Stoicos inter cætera documenta sua tenuisse, Deum aliquando se in ignem mutaturum, mundumque combusturum ac renovaturum. Hanc opinionem suam illi diversimodè explicarunt: optima, meo iudicio, fuerit; si asseramus, Deum erga genus humanum penitus amoris igne succensum,

descendisse in terras, unâ tenens facem, alterâ scedam, cui inscriptum illud Luca 12. *Ignem veni mittere in terram: & quid volo, nisi ut accendatur?* Ignis iste amoris elucet in omnibus ejus mysteriis, vitæ & mortis; sed vix in ullo luculentius, quam in sanctissimo Sacramento Altaris, quod ideo verè dici potest *Sacramentum amoris.*

Quare meritò S. Evangelista Joannes c. 13. 1. scribit: *Sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem; cum dilexisset suos, in finem dilexit eos. In finem, scilicet vitæ, ut exponit S. Augustinus; vel In finem, ut*

ut explicat S. Chrysostomus, scilicet amore & dilectionis; id est, extremo amore & summè dilexit. Tūc enim græcè est rei finis, seu ultimum, extremum, tummum, summa perfectio, consummatio, apex & culmen: q. d. haftenus Christus suos Discipulos valde dilexit: sed jam abiturus ad Patrem, perfectissimum eis amorem ostendit, lavando eis pedes, Eucharistiam instituendo, & ardentissimā charitate eos adhortando & inflammando ad Dei amorem.

Ostendemus proinde, quomodo Christus Dominus in hoc Sacramento amoris summum demonstrat amorem, in tribus proprietatibus & effectibus consistentem. 1. Amor summus conjungit, quā potest maximè, amantem cum amato. 2. Amor summus, omnia quæ habet, amato communicat. 3. Amor summus summa amore dilecti operatur. Ex quibus, quid tanto amori à nobis vicissim rependendum sit, colligemus.

I.
Proprietas
summi
amoris, est
summa
conjun-
ctio.

I. Prima proprietates & effectus summi amoris, quā Christus in hoc Sacramento amoris, nobis ostendit, est quod nobis intimè conjungatur. Non fuit ei satis uni homini uniri per unionem hypostaticam; nec conveniebat, ut cum pluribus sic uniretur: ut tamen summo suo desiderio se nobis uniendi, satisfaceret, amor ejus infinitus admirabilem invenit modum se nobis uniendi; dum instituit hoc Sacramentum, quo ad nos intraret, & se nobis uniret. S. Chrysostomus hom. 45. in Joan. ait: *Certe in hoc Sacramento nihil videre est, nisi mera mira-*

cula amoris: unimur enim per illud, & evadimus quasi unum corpus, una caro, unum os; & hoc non solum per amorem, & desiderium, sed aliquo modo realiter & effectivè re ipsa, ut sit caput nostrum, nosque ejus membra, sicutque quasi unum corpus.

Notandum autem est hanc unionem cibi & potūs, tam arctam & intimam esse, ut in rerum natura arctior, intimiorque non reperiat. Requiruntur quidem in rerum natura variz uniones; prima est inter bonos amicos, secunda inter Consanguineos, tertia inter Conjuges, quæ omnes sunt firmæ uniones, sed quarta major est inter substantiam & accidentia, quinta inter materiam & formam substantialem; sed maxima & arctissima est inter cibum & potum, atque sumentem: nam reliquæ priores possunt separari, & singulæ manent in sua essentia; at in hac cibus mutatur in substantiam alii, sic panis, quem comeditur, mutatur in sanguinem nostrum & carnem nostram vivam, per calorem naturalem, & prius esse amittit. Unde Artemia Caria Regina, tanto maritum suum dilexit amore, ut non solum præstantissimum Mausoleum septentis Muncii miraculis annumeratum erexerit; sed etiam ossa & cineres ejus odoratis liquoribus permixta imbiberit; ut sic quodammodo vivum mariti sepulchrum fieret, ut illi etiam mortuo uniretur; ut refert Gellius in noct. atticis: At major Christi in nos charitas, qui carnem suam vivam dat nobis, idque non semel sed centies & millies, seseque nobis in S. Sacramento unit;

non

non quidem ut secundum carnem in nos transmutetur, sed secundum mores & vitam; non ut suam substantiam amittat, sed ut nos quodammodo divinos efficiat: ait enim Joan. 6. *Qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in eo.*

Videamus nunc Charissimi, quid nobis agendum incumbat: si Christus Dominus ex amore nostri & unionis nobiscum, instituit hoc Sacramentum amoris, totus amore inflammatus; an non decet, ut & nos ardenti cum amore ipsum accedamus, & uniri ipsi desideremus? Quod nisi faciamus, profecto cœci sumus & insani: Si enim tanto flagrat desiderio, Infinita Pulchritudo, ut uniatur cum Deformitate, Opulentia cum Paupertate, Sapientia cum Ignorantia, Omnipotentia cum Infirmitate, Puritas cum Immunditia, Felicitas cum Miseria, Deus cum Homine, tamen hac ratione nec melior evadat nec perfectior ullumve lucrum nanciscatur: quanto majori affectu merito, homo laboret, ut Deo suo uniatur, cum sic defectibus suis liberetur, omnibusque divitiis ac bonis spiritualibus cumuletur? sanè S. Catharina Senensis tam vehementi & intolerabili ardore flagrabat, Christo dilecto suo se unientem, ut medulla quodammodo in ossibus ejus liquefieret, & viva mori videretur: ut refert Surius 29. Aprilis. B. Catharina Genueensis, ita anhelabat ad hanc escam divinam, tautoque desiderio astuabat, ut hostiam in manu Sacerdotis intuita exclamaret, cito, cito,

veniat dilectus meus in intima cordis mei atque ira animi deliquium patiebatur, donec Christum sumeret. O si & nos aliquid ardentis istius desiderii in nobis sentiremus, dum Eucharistiam sumimus! O si tanquam cervus ad fontes aquarum, ita ad Christum anhelaremus! O si uniri illi maximo amore cuperemus; qui, ut ait Sponsa: *Est totus desiderabilis!* Cant. 5.

II. Altera proprietas & effectus seu operatio summi perfectique amoris est, ut non modò sit liberalis erga amatum; verùm etiam omnia, quæ possidet, largiatur. Si hoc ab ullo Amatore factum est, cerè modo perfectissimo à Christo Domino in Sacramento amoris impletum est; in quo donat, omne quod est, habet & valet, nullo excepto. Dat enim 1. Nobis corpus suum cum membris omnibus. 2. Animam cum omnibus potentiis. 3. Totam humanitatem. 4. Divinitatem. 5. Gratiam suam & merita: verbo seipsum totum.

Et quidem merita ejus in hoc Sacramento copiosius nobis communicantur, & applicantur, sanguisque ejus copiosius super nos effunditur, quàm in ullo alio Sacramento: nam sicut Sol majus lumen & calorem de se dat, quàm Luna, quæ lumen & calorem à sole mutuari debet: ita Christus dona & gratias copiosius donat in hoc Sacramento, in quo ipse præsens est, quàm in aliis Sacramentis, in quibus non in persona, sed in virtute reperitur. Quanta charitas! Quanto zquius Salvator potest dicere ad nos, quàm Isaac ad Esau benedictionem

II.
Proprietas
summi
amoris,
est summe
commu-
nicatio.

L petentem

petentem dixit: *Frumento & vino stabilivivum, & tibi posthac fili mi quid faciam?* Gen. 27. 37. Quidenim restat, quod ultra queat facere.

Quantum charitatis incendium! & an non extremum est culmen amoris, propria dilectum carne & sanguine pascere? Pastores ovium pellibus vestiuntur, & carnibus vescuntur. Imò in Historiis legimus, quòd matres præ fame proprios filios comederint: Verùm quòd Pastor ovibus aut Mater Filis carnem propriam in cibum dederit, penitus est inauditum, nec ulla memorat Historia. Hoc est in Christo *Tragos*, & extremum amoris; quodque est magis admirandum, cum sit totus in qualibet particula seu puncto visibili Sacra hostia, toties se nobis dat, quor sunt puncta hostia, ut eò amplius suum demonstret amorem. Auger admirationem, quod ultimà nocte id præstiterit: *In qua nocte tradebatur, accepit panem*, in ea nocte quâ passionem est auspicatus: in ea nocte, quâ ingratis mortales, de eo capiendò, perdendo, & crucifigendo consultabant: in eadem nocte accepit panem, benedixit, fregit, & dedit discipulis suis. O inauditum amoris miraculum! ò incomprehensibilis, affectionis amoris excessus! ò apex! ò extremum summæ dilectionis!

Quid verò, Charissimi, tali Amatori, tam liberali datori, reddemus? *Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi?* Absque dubio, omnia quæ habeo: dicat quilibet ex animo: offero tibi Domine bona mea, facultates, honores, & quidquid

possideo ad obsequium tuum, quia tu mihi das, quod est millies præstantius. Offero tibi corpus meum, sensus meos, pedes, manus, & caput ad obsequium tuum; quia tu mihi donas corpus tuum & membra tua gloriosa. Offero tibi animam meam; memoriam, intellectum & voluntatem, ad obsequium tuum, quia tu mihi largiris animam tuam & divinitatem tuam. Suscipe ergo Domine universam libertatem meam, corpus & animam meam: amorem tuum cum gratia tua solum mihi dona & dives sum satis.

III. Tertia proprietatis, effectus aut operatio summi & extremi amoris, pro dilecto operari magna & summa: *Amor si est, ait S. Gregorius, operatur magna & reputat parva*: Jam verò, quàm magna, quàm stupenda in hoc Sacramento amor operatur?

1. Totam invertit naturam, & eundem indies, ac in tot mundi locis. 2. Annihilat substantiam panis, & accidentia sine sua substantia confervat. 3. Quantitas separatur à substantia, & accidentibus dat, ut possit nutrire & conservare vitam hominis, quod aliàs sola potest substantia. 4. Quod suam personam, quid non facit hominis amore? quàm mira patrat? uno tempore & horâ & momento in persona præsens est in innumeris locis. 5. Contrahit se, ut non plus loci occupet, quàm habeat hostia, imò quodvis punctum visibile hostia. 6. Conjungit se, non cum substantia panis, quæ satis magna foret humiliatio tantæ Majestatis; sed cum accidentibus, & quamdiu hæc durant, manet cum illis

illis, quomodocunque inhonoretur, ledatur & offendatur. 7. Tegit splendorem gloriæ suæ, & radios immensæ suæ Majestatis, quod longè plus est, quàm si totius mundi Monarcha, mendici pallio se operiret. 8. Habet in Sacramento corpus, quod videri, tangi, palpari, & se movere potest, ac sensus habet, & tamen omnium illorum usu se privat, quasi non viveret. 9. Mirabile super omnia mirabilia, & superans captrum Angelicum, quod ad sola quatuor verba Sacerdotis, licet impij, licet intentione piissimâ, quæ nec diabolus posset habere pejorem, se sistit præsentem, quasi obedit, tangi se finit impuris manibus, ore sumitur & in stomachum immundum transmittitur.

Ex his videtis Charissimi, quàm stupendo modo se Salvator noster ex amore nostri mutet, contegat, deprimat, qualis nusquam lectus, auditusve est. Multa fecerunt infani Amatores, amore illorum, quos stultè deperibant; multa stolidi & admiranda excogitârunt, ut amoris suo infano facerent satis: sed nullus tanta ac talia, qualia Redemptor noster, amore nostri adinvenit, & peregit

Concludamus igitur, cum amoroso dicto S. Bernardi serm. de cœna Dom. *Potesne estimare, quale & quantum sit hoc Sanctum Sanctorum, Sacramentum Sacramentorum amor amorum, dulcedo omnium dulcedinum?* Verè amor amorum, quia 1. Nobis se tanta propensione intimè unit. 2. Verè Sacramentum amoris, quia nobis se ipsum & omnia communicat. 3. Verè amor amorum, dulcedo dulcedinum, quia tam stupenda operatur. Quid autem nos, ut ne ingrati simus, rependemus? Æmulemur amantissimum Dominum, amorem amore compensemus, *probatio enim dilectionis, exhibitio est operis*, teste S. Greg. M. 1. Intimè illi uniri & charitate perfecta conjungi studeamus. 2. Corpus & animam, memoriam, & voluntatem & intellectum, omniâque nostra ejus amoris, honori, & obsequio consecremus. 3. Et quidquid demum pro ipso gloria, & proximi salute operari ac perficere possumus, promptâ voluntate, & summâ alacritate aggrediamur.

